

Mødet genoptaget kl. 14⁴⁵.

Forhandlingen genoptoges.

Man gik til dagsordenens punkt 5, som var:

Første behandling af forslag til lov om et finansieringsinstitut for landbrug m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3741, fremsættelsen i tidenden sp. 5551).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl Petersen: Det moderne landbrug kræver meget store investeringer til sit produktionsapparat, hvis det skal arbejde på tilfredsstillende måde. Det gælder ikke alene de investeringer, der foretages i jord og bygninger, men i lige så høj grad dem, der foretages i besætning og inventar. Der findes sikkert i dag mange landmænd, ikke mindst yngre, der har økonomiske vanskeligheder, fordi de ikke kan se nogen udvej for at rejse de nødvendige penge til at få deres bygninger i en sådan tilstand, at de giver de bedste muligheder for en rentabel produktion. De samme betragtninger gælder, når det drejer sig om nyanskaffelse af arbejdsbesparende maskiner, der også er nødvendige, for at man kan få det rigtige udbytte af ejendommene. De må mange gange under de nuværende forhold anskaffes på meget dyre vilkår.

Når disse vanskeligheder findes for mange landmænd, som allerede har erhvervet ejendom og er etableret, er det klart, at disse vanskeligheder forstærkes for dem, der skal erhverve ejendomme og bygge deres tilværelse op som landmænd. Her er det igen i særlig grad de unge, det drejer sig om. Selv om de unge møder med den formue, de har været i stand til at spare op i deres ungdom, opdager de meget hurtigt, når de skal til at købe i dag, at pengene ikke rækker så forfærdelig langt. De opdager, at de priser, der i dag forlanges for landbrugsejendomme, er meget høje, og det er stadig en gåde, at der i det hele taget kan skaffes købere til de priser, der forlanges. Men det må vel tages som udtryk for, at der næres håb til

fremtiden, og håbet skal man jo ikke tage fra nogen.

Når forholdene er sådan, er det imidlertid nødvendigt, at der åbnes den bedst mulige adgang til at behæfte eksisterende værdier med lån. Spørgsmålet har i nogen tid påkaldt opmærksomhed, vel ikke mindst fordi realkreditinstitutionerne ikke synes at have haft nogen særlig interesse i at øge belåningen, selv om der blev tilført ejendommene værdier. Spørgsmålet har været kommissionsbehandlet, jeg havde nær sagt både på kryds og tværs, uden at der er kommet så forfærdelig meget ud af det, og der er blevet henvist til, at landbrugets samlede gæld i forhold til handelsværdierne kun repræsenterer en tredjedel. I bemærkningerne til lovforslaget er også anført et sådant eksempel, som jo nok skriver sig fra året 1954, og selv om gælden vel siden da er forøget en hel del, er værdierne vel blevet tilsvarende forøget, således at gældsprocenten af handelsværdien sikkert er nogenlunde den samme, som den var i 1954.

Hvis man tager udgangspunktet for sin vurdering af nødvendigheden af reformer på dette område alene i disse beregninger, må det vel erkendes, at reformer ikke er strengt nødvendige. Men alle, som kender forholdene derude, ved også, at dette udgangspunkt vil være forkert. Udgangspunktet for bedømmelsen må være, at der blandt landmændene er en del, måske mange, som besidder de rigtige menneskelige kvalifikationer som landmænd, men som, fordi de mangler den nødvendige kapital, bliver hæmmet i deres naturlige foretagsomhed. Det er disse mennesker, der skal hjælpes gennem dette lovforslag.

Ingen kan være i tvivl om, at den kommende tid vil stille store krav til dygtighed og dispositionsevne hos landbrugets udøvere. Derfor er det en påtrængende opgave for lovgivningsmagten at tilrettelægge forholdene således, at der på rimelig måde stilles midler til rådighed for opbygningen af det nødvendige produktionsapparat. Jeg takker derfor den højtærede minister for det fremsatte lovforslag, hvis tekniske udformning jeg ikke finder anledning til at omtale, så meget mindre som det fremgår af forslagets bemærkninger, at det har været behandlet med alle interesserede parter, og at der er opnået enighed om at danne det